

El testimoniatge cristià

Romà Casanova, bisbe de Vic

Quan els efectes en una societat on la fe en Crist es va desdibuixant més i més en el cor de moltes persones són punyents, es fa més i més necessari el testimoniatge dels cristians, a fi que la humanitat profunda resti com a fonament d'una cultura que tingui la persona com a centre. Ara bé, el testimoniatge cristià necessita individus concrets que, en un món fragmentat i plural, on sovint enfront del fet cristià es manifesta hostilitat i estranyesa, siguin valents per a donar-lo. En efecte, el testimoniatge no consisteix solament en paraules, sinó sobretot en una existència que malda per manifestar el que hi ha en el cor del testimoni.

Sempre ha estat així: el testimoniatge és el mitjà pel qual arriba als altres l'Evangelí

De fet, l'autèntic testimoni no es remet a si mateix, sinó a l'altre. En el cas del testimoniatge cristià, l'altre s'escriu amb majúscula, ja que és Déu en el seu misteri d'amor. L'experiència fonamental del cristià és el trobament amb Jesús, en el rostre humà del qual es manifesta plenament Déu. Tota l'existència cristiana està amarada d'aquesta experiència amorosa de Déu; sobretot en el que és la font i cim de la vida cristiana, l'Eucaristia. Benet XVI, en *Sacramentum caritatis*, ens ensenyava: «La missió primera i fonamental que rebem dels sants Misteris que celebrem és la de donar testimoniatge amb la nostra vida. La sorpresa pel do que Déu ens ha fet en Crist imprimeix en la nostra vida un dinamisme nou, comproment-nos a ser testimonis del seu amor. Ens convertim en testimonis quan, per les nostres accions, paraules i manera de ser, apareix l'Altre i es comunica» (85). Adonem-nos-en bé: el testimoniatge del qui s'ha trobat amb l'amor de Déu

és el mitjà pel qual arriba als altres l'Evangelí de Crist. No hi ha cap més manera; així ha estat i serà fins a la fi dels segles. Els testimonis formen part de l'anunci de la bona nova del Ressuscitat: les dones, els apòstols, els qui escoltaren l'anunci d'aquests..., i fins a nosaltres.

La veritat de l'amor de Déu arriba a la persona en la seva existència concreta i, en cadascuna, en circumstàncies diverses. El que brota de la llibertat amorosa del cor de Déu arriba al cor de cada individu convidant-lo a acollir lliurement el que és la novetat radical, el que és totalment nou. «En el testimoniatge, Déu, per dir-ho així, s'exposa al risc de la llibertat de l'home» (ibídem). És el risc de Crist mateix i de tot cristià: donar testimoniatge de la veritat i obtenir aquesta o semblant resposta: *I què és la veritat* (Jn 18, 37). Però sempre resta el testimoniatge ple i definitiu: el martiri, donar la vida com Jesús i per Jesús.

